

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 47/2014
05.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Браниславе Апостоловић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз.бр.493/14 од 06.11.2014. године против пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-104 Прж 6043/14 од 04.07.2014. године и пресуде Прекршајног суда у Рашки Пр 1350/11 од 03.09.2012. године, против окривљеног С.Д. из О., чији је бранилац А.Н., адвокат из Н.Б., ..., у предмету царинског прекршаја, у јавној седници већа, одржаној дана 05.12.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ** пресуда Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-104 Прж 6043/14 од 04.07.2014. године и пресуда Прекршајног суда у Рашки Пр 1350/11 од 03.09.2012. године, а предмет враћа Прекршајном суду у Рашки на поновно одлучивање.

Образложење

Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Врховном касационом суду против пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-104 Прж 6043/14 од 04.07.2014. године, којом је одбијена жалба окривљеног и његовог браниоца против пресуде Прекршајног суда у Рашки Пр 1350/11 од 03.09.2012. године, којом је окривљени С.Д. из О. оглашен кривим да је учинио прекршај из одредбе члана 334. став 1. тачка 1. у вези члана 385. Царинског закона, јер је поступио противно одредби члана 64. став 1. истог закона, па је осуђен на новчану казну у износу од 310.706,00 динара, под претњом замене казне у казну затвора услед неуплате исте, а изречена му је и заштитна мера одузимања робе, и то теретног моторног возила ближих ознака из изреке првостепене пресуде, са обавезом плаћања трошкова поступка у износу од 1.000,00 динара.

Захтев за заштиту законитости је поднео Републички јавни тужилац због битне повреде одредаба прекршајног поступка из одредбе члана 234. став 1. тачка 15. и став 2. у вези члана 81. Закона о прекршајима и наводи да су пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 5. Закона о прекршајима, јер нису наведени разлози о одлучним чињеницама, а дати разлози су потпуно нејасни. Сматра да постоји и битна повреда одредаба прекршајног поступка из одредбе члана 234. став 2. Закона о прекршајима, из разлога што судови нису применили одредбу члана 81. Закона о прекршајима, тј. нису истинито и потпуно утврдили чињенице које окривљеном иду у корист, а што је утицало на законито и правилно доношење одлуке. Предлаже да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и укине пресуде Прекршајног суда у Рашки и Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу, а списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану и првостепену пресуду у смислу одредбе члана 266. став 1. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 101/05... 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује на то, да су пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Крагујевцу I-104 Прж 6043/14 од 04.07.2014. године и Прекршајног суда у Рашки Пр 1350/11 од 03.09.2012. године донете уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из одредбе члана 234. став 1. тачка 15. и став 2. у вези члана 81. Закона о прекршајима. Ово стога, што првостепени прекршајни суд није дао разлоге о одлучним чињеницама за своју одлуку, а то је да ли је постојала кривица окривљеног за дело које му се ставља на терет, имајући у виду да је у првостепеном прекршајном поступку утврђено да је окривљени унео у подручје Републике Србије страну робу, теретно моторно возило, за које возило је поседовао само фотокопију стране саобраћајне дозволе, али, истовремено, и да је окривљени возило унео као возач, ангажован од стране послодавца на основу уговора о ангажовању возача. Првостепени прекршајни суд није истинито и потпуно утврдио чињенице које су важне за доношење законите одлуке и није са једнаком пажњом испитао и утврдио како чињенице које терете окривљеног, тако и оне, које му иду у корист, због чега није правилно утврдио облик виности окривљеног, а које битне повреде другостепени прекршајни суд није отклонио. Због тога су, и по налажењу Врховног касационог суда, побијане пресуде донете уз битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 1. тачка 15. и став 2. у вези члана 81. Закона о прекршајима.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је, на основу одредбе члана 266. став 3. Закона о прекршајима,

одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 269. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 05.12.2014. године, Прзз 47/2014

Записничар
Весна Мраковић,с.р.

Председник већа – судија
Олга Ђуричић,с.р.